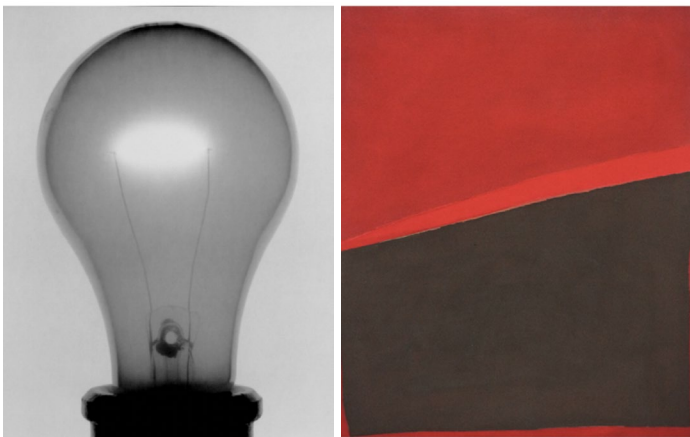

Amanda Means & Beppie Gielkens

Light in Its Own Language

3 November 2023 – 18 February 2024

Amanda Means, *Light Bulb 4*, 2004 / Beppie Gielkens, *Untitled*, 2023.

***Light in Its Own Language* presents Amanda Means, a celebrated NY photographer, in her first show in Amsterdam and Beppie Gielkens, a Dutch painter, with her prescient recent works. Both take on light as their subject matter and offer a new articulation of how it functions in art, what it can mean for art, and what art can convey by capturing light.**

Amanda Means is known for her black-and-white gelatin silver prints of palpable materiality. Capturing luminosity by her masterful light projections (physically shining light on the development paper), matched by the quality of her printing technique, her work series give a photographic identity to light in its relation to non-light. With the reversal of the light and dark of the image, her exquisite prints shift our attention to what is out of sight. This is especially captivating in her series of everyday objects, such as the lightbulbs and water glasses with bubbles and ice on view at TMH.

Beppie Gielkens traveled from the Dutch north as far as Egypt to find the darkest night sky and the most intense, fiery sensation of color by day. These types of colors defined the enigmatic figures of her earlier work that captures the splendor of ancient artifacts and their repercussions in ordinary objects. As she removes figuration in her recent paintings, her colors retain this pictorial order but end up more finely elaborated. Captured in repeated oblique lines and forms, they become dynamic and life-like. No less than the photo prints of Means, Gielkens's paintings at TMH surprise by their emotive content and suggestions of associative imagery.

The work of Means is essentially photomechanical and that of Gielkens hand-painted. But contrary to endorsing

these established classifications, the joint exhibition brings out a different insight: in the practice of both, there is an important emphasis on the role of light in relation to seriality as an artistic strategy. Instead of deriding redundancy or overabundance, which motivated Pop Art, or extolling uniqueness, which defined Expressionist fine art, Means and Gielkens use repeated forms to accentuate small differences in appearance. They draw attention to an irrevocable part of the ordinary in the special and the treasured, and trace what might otherwise perish. By capturing the magic effect of light in the poetic effect of their art, Gielkens and Means say something poignant and timely: their celebration of light becomes a reflection on the ways of, and a reminder of the need for, remembering and safeguarding.

About the Artists

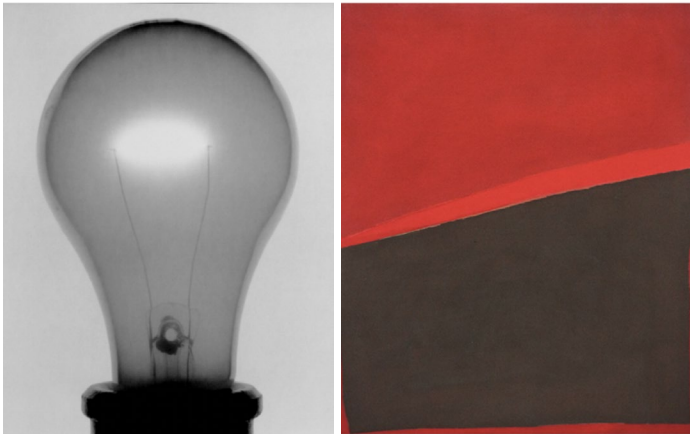
Amanda Means (1945, US) is a graduate of Cornell University and SUNY Buffalo, and is a 2017 Guggenheim Fellow, awarded for her contribution to contemporary photography. She has exhibited widely and her work is included in numerous collections, including the Whitney Museum of American Art; the San Francisco Museum of Modern Art; the Cleveland Museum of Art; the Los Angeles County Museum of Art; the Museum of Fine Arts in Boston; and the MIT List Visual Arts Center. She is a master black-and-white printer, having printed professionally for Robert Mapplethorpe, Roni Horn, Francesca Woodman and Petah Coyne, among others. She has written for *Bomb Magazine* and is the Trustee of the John Coplans Trust. After living in NYC for 35 years, she moved to Beacon (NY) in 2007.

Beppie Gielkens (1942, NL) had the first solo show of her paintings in Maastricht in 1971 soon after graduating from the Jan van Eyck Academie. Unprecedented for a young Western woman in the 1980s, she received artistic acclaim in Egypt, with solo shows at the Fine Arts Gallery/Cairo Opera House in 1989 and the Mashrabia Gallery in 1994. She continued to have regular solo exhibitions with Dutch galleries and be included in museum shows with the Fries Museum, Leeuwarden, and Museum Belvédère, Heerenveen. Already in the late 1980s, art writer Huub Mous defined her work as an "intuitive urge to rearrange and order, in a new connection." In 1979, Gielkens and her husband, the artist André de Jong, moved to Friesland, where they established independent studios.

Amanda Means & Beppie Gielkens

Light in Its Own Language

3 november 2023 – 18 februari 2024

Amanda Means, *Light Bulb 4*, 2004 / Beppie Gielkens, *Zonder titel*, 2023.

***Light in Its Own Language* presenteert de gevierde New Yorkse fotograaf Amanda Means, met haar eerste tentoonstelling in Amsterdam, en Beppie Gielkens, een Nederlandse schilder, met haar recente visionaire werk. Beiden nemen licht als onderwerp en bieden nieuwe manieren om te verwoorden hoe licht werkt in de kunst, wat het voor de kunst kan betekenen, en wat kunst kan overbrengen door licht te vangen.**

Amanda Means is bekend om haar zwart-witte gelatine zilverdrukken met een tastbare materialiteit. Door licht te projecteren op lichtgevoelig papier, in combinatie met de kwaliteit van haar afdruktechnieken, weet ze de kracht van licht te vangen en krijgen haar series een fotografische identiteit met betrekking tot de relatie tussen licht en niet-licht. Met de omkering van licht en donker in het beeld, laten haar verfijnde afdrukken de aandacht verschuiven naar wat buiten het zicht is. Dit werkt uitzonderlijk sterk in haar series van alledaagse voorwerpen, zoals de gloeilampen en de waterglazen met luchtbellen en ijs die nu in TMH te zien zijn.

Beppie Gielkens reisde van het noorden van Nederland helemaal tot Egypte om de diepste nachthemel en de meest intense, vurige kleursensaties overdag te kunnen vinden. Deze kleuren definiëren de raadselachtige figuren in haar vroegere werk, dat de pracht van antieke kunstwerken en hun weerslag in alledaagse voorwerpen vastlegt. In haar recentere werk haalt ze de figuratie weg, maar behouden haar kleuren hun beeldende kracht. Vervat in een patroon van schuine lijnen en vormen worden ze dynamisch en levensecht. Met eenzelfde kracht als de afdrukken van Means, weten de schilderijen van Gielkens bij TMH te verrassen door hun aangrijpende inhoud en de suggesties van een associatieve beeldenwereld.

Het werk van Means is in wezen fotomechanisch en dat van Gielkens handgeschilderd. Wat in de gezamenlijke expositie opvalt is niet de tegenstelling tussen deze classificaties, maar dat in de praktijk van beiden een belangrijke nadruk ligt op de rol van licht met betrekking tot het maken van series als een artistieke strategie. In plaats van overtolligheid en overvloed te bespotten, wat de drijvende kracht achter Pop Art was, of het ophemelen van de unieke uitdrukking, wat de Expressionistische kunst definieert, gebruiken Means en Gielkens het herhalen van vormen om subtiele verschillen in gedaantes te accentueren. Ze vestigen de aandacht op het alledaagse in het bijzondere en waardevolle, en sporen op wat anders verloren dreigt te gaan. Door de magische uitwerking van het licht vast te leggen in het poëtische effect van hun kunst, zeggen Gielkens en Means iets dat dwingend en actueel is: hun viering van het licht wordt een reflectie op de manieren van, en een herinnering aan de noodzaak van nagedachtenis en bescherming.

Over de kunstenaars

Amanda Means (1945, US) is afgestudeerd aan Cornell University en SUNY Buffalo, en was Guggenheim Fellow in 2017, toegekend voor haar bijdrage aan de hedendaagse fotografie. Ze heeft veel geëxposeerd en haar werk is opgenomen in talrijke collecties, waaronder het Whitney Museum of American Art; het San Francisco Museum of Modern Art; het Cleveland Museum of Art; het Los Angeles County Museum of Art; het Museum of Fine Arts in Boston; en het MIT List Visual Arts Center. Ze is een meesterlijke zwart-witdrukker en heeft gedrukt voor onder meer Robert Mapplethorpe, Roni Horn, Francesca Woodman en Petah Coyne. Ze heeft geschreven voor Bomb Magazine en is Trustee van de John Coplans Trust. Na 35 jaar in New York te hebben gewoond, verhuisde ze in 2007 naar Beacon (NY).

Beppie Gielkens (1942, NL) had de eerste solotentoonstelling van haar schilderijen in Maastricht in 1971, kort na haar afstuderen aan de Jan van Eyck Academie. Uniek voor een jonge westerse vrouw in de jaren tachtig kreeg ze artistieke bekendheid in Egypte, met solotentoonstellingen in de Fine Arts Gallery/Cairo Opera House in 1989 en de Mashrabia Gallery in 1994. Ze bleef regelmatig solotentoonstellingen houden bij Nederlandse galerieën en werd opgenomen in museumshows van het Fries Museum in Leeuwarden, en Museum Belvédère in Heerenveen. Al in het eind van de jaren tachtig definieerde kunstschrijver Huub Mous haar werk als een 'intuïtieve drang om te herschikken en te ordenen, in een nieuwe samenhang'. In 1979 verhuisden Gielkens en haar man, kunstenaar André de Jong, naar Friesland, waar ze zelfstandige ateliers oprichtten.